

U s n e s e n í

Vrchní soud v Olomouci v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Heleny Myškové a soudců JUDr. Vojtěcha Brhla a JUDr. Ivany Wontrobové v insolvenční věci dlužníka **VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a. s.**, identifikační číslo 26823357, se sídlem v Ostravě, Ruská 1142/30, PSČ 703 00, zastoupeného Mgr. Petrem Kuhnem, advokátem, se sídlem v Praze 1, 28. října 12, PSČ 110 00, o odměně a náhradě hotových nákladů tlumočnice, rozhodl o odvolání tlumočnice Mgr. Evy Vévodové, se sídlem v Bohumíně, Úvozní 407, PSČ 735 31, proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 13.1.2017, č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-B-85,

t a k t o :

Usnesení soudu prvního stupně se **p o t v r z u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

V záhlaví označeným usnesením Krajský soud v Ostravě (dále jen „insolvenční soud“) přiznal tlumočnici Mgr. Evě Vévodové za provedený tlumočnický úkon písemný překlad z jazyka českého do jazyka anglického dle § 17 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících a § 17 odst. 1, pol. č. 3 vyhlášky č. 37/1967 Sb. - odměnu za překlad 3 normostran textu s ověřením á 350 Kč, tj. 1.050 Kč, náhradu hotových nákladů (poštovné) ve výši 46 Kč, 21 % DPH ve výši 230,16 Kč, tj. celkem 1.326,16 Kč.

V důvodech tohoto usnesení insolvenční soud shrnul, že usnesením ze dne 25.11.2016, č. j. KSOS 37 INS 10134/2015-B-46, ustanovil tlumočnicí z jazyka českého do jazyka anglického Mgr. Evu Vévodovou, která si za provedený úkon (předklad tří normostran) vyúčtovala fakturou č. 2016/27 ze dne 20.12.2016 při sazbě 350 Kč za stranu celkem částku 1.050 Kč, dále další vyhotovení 200 Kč (4 x 50 Kč),

poštovné ve výši 46 Kč a 21% DPH ve výši 272,16 Kč. Dále odkázal na § 17 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, a § 17 odst. 1, pol. č. 3 a § 28 odst. 1 písm. a), odst. 4 vyhlášky č. 37/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Jelikož tlumočnice nedoložila listiny prokazující vznik a výši skutečně vynaložených nákladů, nemohla jí být přiznána částka 200 Kč požadovaná za další vyhotovení (50 Kč/fyzická strana).

Proti tomuto usnesení podala tlumočnice Mgr. Eva Vévodová odvolání. Nesouhlasila se závěrem insolvenčního soudu, podle kterého jí nelze přiznat náhradu hotových nákladů za 2 další vyhotovení překladu z českého jazyka do jazyka anglického v rozsahu 4 fyzických stran. Uvedla, že soudní tlumočnický je osoba vykonávající přenesenou státní působnost na úseku cizích jazyků podle zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a soudních tlumočnících. Tlumočnický úkon je veřejný, tlumočníci jsou při jeho vykonávání považováni za veřejné osoby. Insolvenční soud si usnesením ze dne 25.11.2016, č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-B46, vyžádal překlad přiložené listiny a 2 další vyhotovení. Příprava dvou dalších vyhotovení vyžaduje materiál, kancelářské vybavení a čas tlumočnicka potřebný k přípravě, svázání a evidenci vyhotovení. Vznik vynaložených nákladů je doložen existencí těchto dvou dalších vyhotovení, které insolvenční soud obdržel. Dále odvolatelka odkázala na § 28 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, v platném znění a přiměřené použití přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona o soudních poplatcích a změny souvisejících zákonů č. 218/2011 Sb., sazebník poplatků, část poplatky za řízení, položka 30. bod 1. Daný postup dle odvolatelky doporučuje Komora soudních tlumočnicků ČR, která je profesní organizací soudních tlumočnicků. Navrhla, aby odvolací soud napadené usnesení změnil a rozhodl také o uhrazení částky 200 Kč za další vyhotovení (50 Kč/fyzická strana).

Podle § 7 věty první IZ, nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních. V dané věci se přiměřeně aplikuje občanský soudní řád ve znění novely provedené s účinností od 1.1.2014 zákonem č. 293/2013 Sb.

Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno oprávněnou osobou a včas, přezkoumal usnesení insolvenčního soudu včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Pro úvahy odvolacího soudu jsou v posuzované věci rozhodné následující skutečnosti. Odvolatelka byla usnesením insolvenčního soudu ze dne 25.11.2016, č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-B46, přibrána do řízení jako tlumočnice z jazyka anglického. Úkolem tlumočnice bylo přeložit usnesení ze dne 25.11.2016,

č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-P514-3, ve třech vyhotoveních, z jazyka českého do jazyka anglického. Podáním ze dne 20.12.2016 vyúčtovala odvolatelka tlumočné za provedení překlad usnesení do anglického jazyka ve třech vyhotoveních takto: překlad do anglického jazyka (350 Kč/normostrana) – 3 x 350 Kč = 1.050 Kč, další vyhotovení (50 Kč/fyzická strana) – 4 x 50 Kč = 200 Kč, poštovné (doporučený dopis) – 46 Kč, celkem 1.296 Kč bez DPH, z toho DPH ve výši 21 % v částce 272,16 Kč, celkem 1.568 Kč včetně DPH. K vyúčtování byla přiložena faktura č. 2016/27 na částku 1.568 Kč včetně DPH, usnesení insolvenčního soudu ze dne 25.11.2016, č. j. KSOS 37 INS 10134/2016-P514-3 spolu s jeho překladem do anglického jazyka včetně tlumočnické doložky.

Podle § 17 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, znalec (tlumočník) má za podání posudku (provedení tlumočnického úkonu) právo na odměnu (odstavec 1). Je-li znalecký posudek (tlumočnický úkon) zadán orgánem veřejné moci, řídí se odměna ustanoveními prováděcího právního předpisu (odstavec 2). Odměna podle odstavce 2 se stanoví podle množství účelně vynaložené práce. Odměna se může přiměřeně krátit, jestliže úkon nebyl proveden řádně nebo ve stanovené lhůtě (odstavec 3). Odměna stanovená podle odstavců 1 až 4 se zvyšuje o částku odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je znalec (tlumočník) povinen z odměny odvést podle jiného právního předpisu (odstavec 5).

Podle § 18 odst. 1 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, je-li znalecký posudek (tlumočnický úkon) zadán orgánem veřejné moci, má znalec (tlumočník) dále právo na náhradu nákladů, které účelně vynaložil v souvislosti se znaleckým posudkem (tlumočnickým úkonem). Odstavec 2 téhož ustanovení stanoví, že náklady podle odstavce 1 jsou zejména cestovní výdaje, náhrada ušlého výdělku při předvolání k orgánu veřejné moci, náklady, které znalec uhradil podle § 14 odst. 2, věcné náklady a náklady spojené s přibráním pracovníků pro pomocné práce. Jestliže znalec (tlumočník) přibral konzultanta, má nárok na náhradu nákladů s tím spojených jen tehdy, jestliže orgán veřejné moci, který jej znalcem (tlumočnickem) ustanovil, s přibráním konzultanta vyslovil souhlas.

Podle § 17 odst. 1, pol. č. 3 vyhlášky č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, odměna za tlumočnický úkon činí podle jeho náročnosti a podle míry odborných znalostí, které bylo nutné k jeho podání vynaložit: při ústním překladu z cizího jazyka do češtiny nebo naopak za jednu hodinu 100 až 350 Kč.

Podle § 28 odst. 4 vyhlášky č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, náhrada hotových výloh se poskytuje znalci (tlumočnicku) na základě předložených dokladů; obdobně se postupuje v případech, kdy znalec účtuje odměnu, kterou poskytl za provedení pomocných prací jiné osobě. Za pomocné práce lze přiznat náhradu vyplacené odměny v souladu se mzdovým (platovým) tarifem platným pro takové nebo obdobné činnosti.

V takto vymezeném skutkovém a právním rámci věci se odvolací soud ztotožňuje s názorem insolvenčního soudu, že požadavek odvolatelky na úhradu částky 200 Kč (4 x 50 Kč) za kompletaci, materiál a kancelářské vybavení na další 2 vyhotovení (50 Kč/fyzická strana) není opodstatněný. Odvolací soud nepovažuje za akceptovatelnou argumentaci odvolatelky o přiměřeném použití přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona o soudních poplatcích a změny souvisejících zákonů č. 218/2011 Sb., sazebník poplatků, část poplatky za řízení, položka 30. bod 1. Při stanovení odměny a náhrady hotových výdajů tlumočníka je nutno vyjít z úpravy obsažené v zákoně č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, a v prováděcí vyhlášce č. 37/1967 Sb. V souladu s ustálenou judikaturou k těmto předpisům nelze náklady spojené s běžným provozem kanceláře (např. náklady na papír, jiný materiál apod.) považovat za náklady vynaložené bezprostředně v souvislosti s tlumočnickým úkonem ve smyslu § 18 zákona č. 36/1967 Sb., neboť jsou již zahrnuty v odměně tlumočníka. Není je proto možné ani samostatně účtovat.

V projednávané věci tedy postupoval insolvenční soud správně, pokud přiznal odvolatelce za provedený tlumočnický úkon písemný překlad z jazyka českého do jazyka anglického dle § 17 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, a § 17 odst. 1, pol. č. 3 vyhlášky č. 37/1967 Sb. odměnu za překlad 3 normostran textu s ověřením á 350 Kč, tj. 1.050 Kč, náhradu hotových nákladů (poštovné) ve výši 46 Kč, dále náhradu 21 % DPH ve výši 230,16 Kč, tj. celkem částku 1.326,16 Kč.

Z výše uvedených důvodů je usnesení insolvenčního soudu věcně správné, proto je odvolací soud v tomto rozsahu potvrdil podle § 219 o. s. ř.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** dovolání přípustné.

Toto usnesení se považuje za doručené okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku; odvolatelce se doručuje i zvláštním způsobem.

V Olomouci dne 24. března 2017

Za správnost vyhotovení:
Renáta Hrubá

JUDr. Helena Myšková v.r.
předsedkyně senátu